

БЕОГРАДСКЕ ОШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉО ЈЕДА ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину	6 дин.
на пола године	3 дин.
за стране земље на годину	9 дин.

ОБЗНАНА

Да би се сопственици кућа могли погађати са инсталаторима за инсталисање водовода по кућама као и да би се Управи Водовода уштедео преглед предрачуна, Управа Водовода израдила је ниже изложени ценовник за најпотребније радове при инсталисању. Према томе, неће бити потребно, да се Управи Водовода подпоси предрачун на преглед већ само планови за инсталисање. Међутим Управа Водовода, на нарочиту жељу сопственика кућа, примаће и вршиће бесплатно преглед предрачуна, као што је готова и свака друга обавештења грађанству давати.

ЦЕНОВНИК

за
радове при инсталисању водовода у кућама,
заједно са материјалом.

1., Један метар тешке цинковане цеви од кованог гвожђа, набавити, положити и где је потребно са кукама за зидове утврдити или до 0.30^m у земљу (подруму) укопати и затрпнати, заједно са потребним деловима, као што су лукови, наглавци (мушкови), украсици, делови и други:

За цеви, грла од 13 ^{mm}	= 1 ¹ / ₂ дин. 2.70
" 20 "	= 3 ¹ / ₄ " 3.20
" 26 "	= 1 ¹ / ₂ " 4.20
" 33 "	= 1 ¹ / ₄ " 5.55
" 39 "	= 1 ¹ / ₂ " 6.60
" 45 "	= 1 ³ / ₄ " 7.80
" 52 "	= 2 ¹ " 8.90

2., Ако се полажу у земљу ван зграде у дубини од 1^m испод површине, онда за копање потребног рова са затрпавањем и изношењем преосталог материјала од 1^m дужине дин. 1.50.

3., За сваки 10^{cm} дубљег копања од 1^m дубине, додаје се цени под 2., још па сваки метар дужине по дип. 0.15.

4., За калдрмисање обичне калдрме у песку или цигљаног патоса, 1^{m²} дин. 0.80.

5., Главну славину за затварање и испражњивање целог водовода у кући, набавити и наместити између гвоздених цеви (без залемљивања).

комад за грло од 20 ^{mm}	= 3 ¹ / ₄ дин. 7.00
" 26 "	= 1 ¹ / _{2 " 10.00}
" 33 "	= 1 ¹ / ₄ " 17.00
" 39 "	= 1 ¹ / ₂ " 25.00
" 52 "	= 2 ¹ " 34.00

Недеља 27. Септембра 1892.

Цена је огласима 6 дин. пара од врсте
ПРЕПЛАТУ ВАЛЯ СЛАТИ УПУТИЦОМ НА ОШТИНСКИ
СУД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ
НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

6 Спојну славину (Durchlassventil, Durchlauffhahn) набавити и наместити између гвоздених цеви.

комад за грло од 13 ^{mm}	= 1 ¹ / ₂ дин. 7.00
" 20 "	= 3 ¹ / ₄ " 10.00
" 26 "	= 1 ¹ / ₂ " 13.50

7 Месингане плоче за дуварове (Wandscheiben) набавити и наместити између гвоздених цеви, према величини и простијој или лешкој мустри.

комад за грло од 13 ^{mm}	= 1 ¹ / ₂ дин. 1. — до 3. —
" 20 "	= 3 ¹ / ₄ " 2. — до 4. —
" 26 "	= 1 ¹ / ₂ " 2.50 до 5. —

8., Славину обичну за точење воде (Zapfventil), набавити и наместити.

комад за грло од 13 ^{mm}	= 1 ¹ / ₂ дин. 6.00
" 20 "	= 3 ¹ / ₄ " 8.00
" 26 "	= 1 ¹ / ₂ " 10.00

9., За пробијање (бушење) зидова до 0.60^m дебљине и зазиђивање тих рупа, са радом и материјалом од једне руце а др. 2.50. Ако је зид дебљи од 60^{cm}, онда ће за сваки 10^{cm} веће дебљине плаћати још по дин. 0.40

1. Примедба: Ако се цеви полажу у канале у зиду (versenkt in Mauerkanäle.) или испод патоса од дрвета, цемента — бетона — по засебној погодби; исто тако и за финије замазивање зидова, за молерске, фарбарске, таџетарске и декораторске радове.

2. Примедба: Ако се земља не може одмах до копаног рока сместити, или се копање мора вршити у камену или у води по засебној погодби.

3. Примедба: Све се цене разуму са радом и материјалом, као и са свима споредним пословима, потребним за инсталисање.

Објављујући ценовник, управа водовода чини пажљивим оне, који се буду погађали за појединим инсталаторима, да су цене у у ниже изложеном ценовнику највеће (најскупље), које инсталатори могу тражити за радове у ценовнику побројане, дакле да инсталатори могу и треба од тих цена известан проценат да попусте. Инсталатори немају права да од сопственика кућа траже нарочиту наплату за друге споредне послове, који при инсталисању долазе, као израду напрата или плана за инсталисање, грађења предрачуна, вршење пробе и т. д.

јер су сви ти споредни послови урачунати у ценама за побројане радове у ценовнику.

Исто тако, управа водовода понова чини пажљивим сопственике кућа, да погодбу за кључују писмено (у виду рачуна) и то тако, да инсталатор јамчи бар годину дана за доброту изrade и материјала.

Бр. 2470.

22. Септембра 1892.

Београд.

Управа водовода.

ОБЗНАНА

Управа водовода дознала је да се неки од овлашћених инсталатора за инсталисање водовода по кућама, нуде појединим сопственицима кућа, да им израђују планове њихових зграда ради инсталисања водовода и за израду тих планова траже од сопственика куће нарочиту награду.

Управа водовода овим објављује сопственицима кућа, да они за израду тих планова нису дужни никакву нарочиту награду давати инсталаторима, нити су сопственици кућа дужни да подносе управи ма какве планове, већ је то дужан подносити доти-чан инсталатор, коме сопственик куће уступи инсталисање водовода, али за израду тога плана инсталатор нема права наплаћивати никакву нарочиту награду.

У исто доба управа водовода јавља овим сопственицима кућа, да ће у току идуће недеље обзнати максималне цене за извршење инсталисања по кућама.

Бр. 2450.

18. Септембра 1892. год.

у Београду.

Управа водовода.

ОБЗНАНА

Према објави управе водовода Бр. 1723 од 17. Јула т. г. до сада су од управе водовода добили уверење да могу вршити инсталацију водовода по кућама ова лица:

1. Игњат Рудлоф и Нидермајер; Миланова ул. Бр. 2, кући Ивковића.
2. Петар Трпков; Обилићев венац Бр. 22, кућа Андрејевића.
3. Петар Ј. Петровић; Миланова улица Бр. 8, кућа Марка Лека.

4. Ганц и Комп; Кнез Маланова ул. Бр. 58, кућа М. Богићевића.
 5. Вилхелм Баганц; Вук-Карађића ул. Бр. 15, кућа В. Радуловића.
 6. Радован Петровић инж, споменичка ул. бр. 7.
 7. Ђорђе П. Наслас, Васина ул.
 8. Ђорђе Мајзпер инж. Београдска ул.
 9. Петар Ковач машин. у држ. лабораторијуму.
 10. Антон Матуш бравар, ул. Два јаблана, бр. 18.
 11. Ранко Гођевац и комп. на Сави.

Извештавајући о овоме грађанству, управа водовода чини понова пажљивим сопственике кућа на то, да само онима поверавају грађење водовода, који имају уверење од управе водовода да тај посао могу радити. У исто доба управа водовода скреће пажњу сопственицима кућа, да је сваки онај, који се прими у каквој кући водовод да гради, дужан најпре начинити скицу (напрт) како мисли и где водовод да положи, а за тим и детаљан предрачун по што ће тај рад извршити. Кад се инсталатор погоди са сопствеником куће, дужан је инсталатор скицу са предрачуном поднети управи водовода на преглед. Ако управа водовода нађе да цене нису велике, овериће и скицу и предрачун и тек тада ће моћи инсталатор приступити раду.

Кад цео посао изврши дужан је инсталатор о томе известити управу водовода, ради прегледа и испитивања извршеног водовода и пошто му управа водовода изда уверење, да је посао добро извршио, може му сопственик исплатити погођену суму; При погађању треба сопственик увек да тражи од инсталатора, да за извршен посао и за употребљен материјал гарантује бар једну годину дана, као и да је за сву штету, која се услед рђавог материјала и

рада зато време покаже, одговоран инсталатор. Ове обавезе, најбоље је, да инсталатор стави у своме предрачуна, који ће потписати.

20. Августа 1892 год.

Бр. 2100.

УПРАВА ВОДОВОДА

ОБЈАВА

Суду општине вароши Београда потребна је једна кућа за смештај кварта варошког управе вароши Београда са овим просторијама: 4 простране собе за смештај канцеларија; 3 простране и једна мања соба за смештај жандарма; једна кујна и један магацин за смештај разних ствари.

Кућа треба да је по могућству у средини кварта варошког и при земљи.

Позивају се сопственици кућа, који бихтели дати своју кућу под закуп да поднесу пријаве, у којима да наведу: у којој је улици кућа и колика је закупна цена.

Пријаве ће примати у суду општинском г. Димитрије Ј. Јанковић рачуновођа до 1. Октобра т. године.

Од суда општине вар. Београда 4. Септембра 1892 г. АБр. 6960.

ОБЈАВА

Општини београдској потребно је за храну коња пожарне чете и волова 180.000 килограма сена

Одбор општински у седници својој од 17. Августа решио је, да општина набавку овога сена изврши сама непосредно од производача. Цена је одређена пет динара од 100 килограма.

Позивају се сва она лица која имају сена на продају, да исто довезу и при-

јаве се г. Кости Чупићу старешини одељка Палилулског, где ће се исто комисиски прегледати примити и продавац ради исплате на општинску касу упутити.

Сено мора бити ово годишње, суво, чисто, несме бити шеварито, ритно, старокошено, пашљиво труло, закисло и водоплавно.

Од суда општине Београдске 12. Септембра 1892. год. СБр. 14577. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

69. ВАНРЕДНИ САСТАНАЦ

15. Септембра 1892. г.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић од одборника били: г. г. Н. Х. Поповић, Р. Драговић, М. Триковић, Др. П. Поповић, Н. Р. Поповић, М. Д. Банковић, Б. С. Новаковић, Б. Ж. Нешић, М. Јовановић, И. Ђорђевић, Ј. Ђурошић, А. Одавић, Љ. Јовановић, М. Ј. Марковић, М. М. Петровић, К. Петровић, М. Капетановић, С. Ристић, Др. Марко Т. Леко, М. Велизарић, М. П. Бончић, М. Јанковић, Ст. Чајевић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 10. Септембра 1892. год. и примљен је без никаквих измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд, АБр. 9774, 9819, 9853, 9866, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио: да су му Димитрије Ђорђевић, Андреја Крџалић, Стојан Стојичевић, Стеван Обојевић и Јамандија Николић непознати; да је Петар Николић доброг владања и добrog имовног стања, да је Давид Барух доброг владања а сиротног имовног стања.

III.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о спиртном стању.

По прочитању тих молби АБр. 9836, 9833, 9834, 9835, 9832, 9830, 9793, 9858, 9857, 9856, 9855, 9854, 9876, 9763, 9899, СБр. 16353, 16204, 16243, 16252, 16263, 16149, 16384, 16387, 16511, одбор је изјавио мишљење, да се суд предходно увери о имовном стању молилаца: Стане Владићеве, Љубомира, Јелене и Катарине Костић, Ане Максимовић. Војислава Деспотовића, Бог

ном за дуже време; метне у њу за посаду гарнизон један од хиљаду шест стотина Срба из Горње Дибре, који су се сматрали за најбољу војску у свој Арбанији, па онда за команданта постави једног од својих најбољих вођа — Петра Перлата.

Са самим почетком маја крене се султан са свом својом силом из Једрена право на Арбанију. Пред њим је ишла авангарда његова од пет хиљада и она набрзо паде под Светиград. Остатац је био заостао подаље, или се и он све више примицао својој мети. Кад Скендербег дозна за долазак аван-гарде, узме са собом четире хиљаде својих војника, па се упути к Светиграду, да нађе близу њега, које удесно место, из кога би могао лако притецати у помоћ опсађенима, кад већ буду отпочели напади на град. И на-

На то нам не одговарају довољно ни стари биографи ни Хоплове сведоци. Узевши међутим у поглед то, да Скендербег неје могао тек коме погерити овакав град па чување, могло би се узети, да је он био од какве оличне породице. Али да је он исто лице које Хамза (Брана) синовац Скендербегов, — како Хопф без устезања тврди у својим „Хроникама“ на стр. 535. — тешко је веровати. Доказа ми за то у Хопфа не налазимо никад. По он и так, што се о Брана(j)-Контима говори на корпуиску десницу Мусакија, пре би се могло узети да неје тако — како што и Хопф вели у своме „Путовање итд.“ Неје на ино, и овде морамо поповити, да је Хопф учипио доиста велику погрешку, што неје штампао и оне документе, из којих је црпао грађу за своје генеалошка таблице.

ЂУРА Ђ КАСТРИОТИЋ СКЕНДЕРБЕГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

написао

Никола Ђулић

(С једном генеалошком таблицом)

(Темат награђен првом видовданском наградом општине београдске.)

мото:

Скендербег је срца Обилића
његови.

ГЛАВА ШЕСТА

Опсада и пад Светиграда. — Опсада Кроје.

Да покаже прошлогодишњи свој неуспех у Арбанији, који у осталом — као што смо видели у прошлој глави — не беше с његове кривице, а не имајући, после погибије Хуњадијеве на Косову, да се боји вишег никакве опасности. Мурат науми одлучно, да и год. 1450. понови свој поход на ту државицу, која му беше задала већ толико једа. Целе дакле јесени прошле године чи-

*) Ко је и од какве породице био овај Вранаконте (или како га Хопф зове Брана Конте) неје још тачно испитано.

дана Илњића, Николе Павловића, Видосаве Лукићеве, Михајла Виторовића, Данице Виторовићеве, Љубице Виторовићеве, Стојана Петковића, Борђа Митровића, Живојина Борђевића, Владка Евгенијевића, Марје Пантић, Иваа А. Илића, Стане Јеловић, Милење Перић, Бетиће Колер, Јуке Игњатовић, Марије Папист, Јована Вукотића, па тек онда да им вазда тражено уверење.

IV.

Истражни судија за варош Београд извештава суд, да је Филип Богојевић трг. овд. и присутник за кварт теразијски, пао под стечај, те да се према томе има на његово место други изабрати.

По прочитању тога акта АБр. 9775. одбор је решио, да суд општински одреди једног грађанина за присутника на место Филипа Богојевића.

V.

Цветко Ђосић позорник моли за дадесетодневно осуство ради поправке здравља.

По прочитању те молбе АБр. 9936, одбор је одобрио тражено дадесетодневно осуство Цветку Ђосићу.

VI.

Председник општине износи одбору на решење молбу Косте Станимировића којом моли, да му се да награда у 124 динара и 98 пари, што је вршио дужност деловође глав. школског одбора у 1889. години, по којој је молби а по одлуци одборској од 19. марта 1892. године АБр. 5394. главни школски одбор дао извештај да за време у молби означеном није никоме ова награда издавана.

По прочитању тога извештаја одбор је решио, да се молиоцу Кости Станимировићу вазда из општ. благајне а из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове 124 дин. и 98 паре (сто дадесет и четири динара и дадесет осам паре), као награда за вршење дужности деловође главног школског одбора у 1889. години.

VII.

Председник износи одбору на решење предлог управе грађев. одељења, да се од фирме „Захарија и Деладоне“ одкупи за опш. потребу шупа, у коју је њихова радионица била, као и сви машински алати, што су у предлогу побројани тако, да се све машинске оправке могу у тој радионици вршити.

шавши тако једно место, он постави ту своје војнике, што беше довео. То је било 10. маја †)

Не прође за овим још ни неколико дана, а под Светиград паде са свом својом огромном силом и Мурат, — како каже Барлеције, — 14. маја. Колико је он имао свега војске, у томе се не слажу ни стари ни нови писци Барлеције вели, да су о томе постојала два мишљења. т. ј. да је по једнома Мурат имао сто педесет хиљада, од којих дадесет хиљада беху коњаници а чедесет пешаци, а по другима само сто двадесет хиљада и то седамдесет коњаника а тридесет пешака. ††) На против безимени писац, како вели Цамарија †††) тврди, да је било праве војске само седамдесет хиљада, а урачунавши и комордије и друге непотребне људе, који су у оно време увек ишли за војскама, једва да их је било више од

По прочитању тих предлога ГБр. 2025 и 2026, одбор је одлучио, да одборски поверилици господи А. Одавић, Св. Ристаћ, Милан О. Петровић, Риценк, Драговић и Т. Селесковић проучавај предлог и прегледају машинске делове и шупу, што се за откуп предлаже, као и лавницу, па поднесу одбору своје мишљење на решење.

VIII.

По прочитању понуде Николе Х. Поповића пензионера ГБр. 2051 о извршењу регулације Душановој улици преко његовог имања, одбор је одлучио, да господи Стеван Чајевић, Илија Борђевић, Михаило Јанковић, Мата Јовановић и Милан Капетановић, као одборски поверилици проуче ову понуду и нужност њену, па поднесу одбору свој извештај на решење.

IX.

На предлог грађевинског одељења ГБр. 1954 одбор је одобрио, да се држи лицитација за оправке и доправке у предлогу означене на школама: врачарској и код Саборне цркве.

X.

Председник износи одбору на решење предлог грађев. одељења ГБр. 1701, да се калдрмише коловоз Лепеничке улице дотераним каменом.

По прочитању тога предлога одбор је одобрио, да се за израду калдрме са дотераним каменом у Лепеничкој улице држи лицитација, као и за нивеласање и калдрмисање оног дела, што лежи између Лепеничке улице и Вука Карадића пред зградом Задруге за међусобно помагање и штедњу.

XI.

На предлог председника одбор је одлучио, да се држи лицитација за израду калдрме са дотераним каменом у Тројичкој улици.

XII.

Одборник г. Стеван Чајевић предлаже да се калдрмише некалдрмисани део Добрине улице испод Чукур чесме. Одбор је одлучио, да Суд општински поднесе извештај о томе, колики је простор, што се има калдрмисати и колико ће то коштати, као и о томе; да ли се то може ове зиме извршити с обзиром на буџет општински.

XIII.

Председник извештава одбор, да му је Ђорђе М. Станојевић, председник надзорне комисије

сто хиљада; ну и он додаје, да се проносио глас, да их има око сто педесет хиљада. По Fatti illustri опет, Мурат је имао сто шесет хиљада†) и на послетку по Сисмондију неје имао више од четрдесет хиљада коњаника. ††)

Имајући дакле толико различних мишљења, тешко је рећи, које је истинито, или бар најближе истини, али ипак мислим, да можемо с доста поузданости тврдити, да је Барлецијев број сувише велики, што је у осталом код њега врло обична и природна ствар, јер је он писао како је слушао од народа, који опет обично воли да претерује и преувеличава ствари. У толико већма та оцена вреди за тврђење Fatti illustri.

Али да видимо сад, шта је даље било.

Чим Мурат паде под Светиград, он пошље посланика опсадните са поруком да му се предаду, а он ће их богато наградити. Самом Перлату, — како каже Барлеције,* — обећавао је триста хиљада аспри. Али храбри брачиоци Светиграда не хтедоше ни чути о каком миту и предаји, те султан мораде прибеги сили. Он заповеди, да се

за грађеве електричног осветлења упутио акт у коме пита, да ли ужива поверење одбора у послу око завођења електричног осветлења и да пошто је дознао, да су у прошлјој седници пале извесне речи, којима би се хтела довести у сумњу савесност његова рада као председника те комисије.

По прочитању тога акта одбор је изјавио једногласно, да г. Ђорђе М. Станојевић ужиша непрестано потпуне уверење одбора општинског као члан и председник комисије за електрично осветлење.

XIV.

Председник извештава одбор да је према решењу одборском од 3. Септембра 1892. и 7. Септембра 1892. год. АБр 9495, стручна комисија извршила преглед револвера за општ. позорнике и поднела извештај у коме је изјавила своје миње да је револвер из трговине „Марковића и Илића“ запечаћен под бр. 2388, добар за наоружање општ. позорника.

По прочитању тога извештаја АБр. 9880, одбор је решио, да се за општ. позорнике набави 60 револвера са прибором и муницијом према погодбама и поднетој мустри од Марковића и Илића по ценама од дадесет и четиридесет пари од комада са прибором и муницијом према равијем решењу одборском од 31. Августа АБр. 9495, усвајајући у свему извештај стручне комисије.

XV.

Одборско поверилиште за преглед главне општинске касе подноси извештај свој о извршеном прегледу.

По прочитању тога извештаја одбор је решио, да се исти извештај у свему прими с тим, да се приход од касалске аренде има предавати глав. каси увек рефератом не чекајући да се испуни књига признатица за наплату те аренде.

XVI.

Председник извештава одбор, да су одређени вештаци проценили земљиште Раденка Драговића трговца у Савамали које се земљиште под улицу узима на 90 дин. од квадрат метра, па предлаже одбору, да се према овој процени заузето земљиште исплати.

По прочитању те процене АБр. 7525, одбор је одлучио, да овај предмет с правног гледишта

зидови бију из топова. Ну артиљерија онда беше тек у зачетку и топови су били врло ретка ствар, те се неје чудити, — ако је само веровати старим биографима, — што је толика огромна војска турска имала само два велика и неколико мањих топова. Треба споменути и то, да Арбанаси песу имали ни једнога

Бомбардовање потраја три дана узаскопце и после тог времена отворе Турци па зидовима једну брешу. За тим навале на њу, да силом прорују у град, али их опсадните храбро одбили растопљеном смолом, врелим уљем и огромним камењем, које су котрљали низ брег, те тако мрцварили и односили непријатеље доле.

На десетак дана за овим — 28. маја, учини султан и други главни напад.†) Али и он прође исто као и први. Нарочито смете Турке диверзија једна Скендербегова, јер баш кад они хтедоше и по трећи пут да навале на зидине, појави се недалеко од њих нека прашина од коњских ногу и у њој Скендербег с десет хиљада људи, те се они морадоше оставити опсадните и окренути се на њу. Из овога настаде читав ред свакојаких напада. Тако једанут понудише

†) Biemmi G., Istoria etc., стр. 158.

††) Мијатовић вели, да Барлеције више натиње овом последњем, т. ј. мањем броју. На против, пама се чини, да је у ствари са свим друкчијем иако је то место у Барлецији доста тешко разумети. Оно гласи: „Aliquii enim 150. millia armatorum tum affuisse Amigrathi narrant, 90. equitum, peditum 40. Quidam 120. tantum, & de equitibus 20. millia detrahunt, 20. de peditibus. Ipse utramvis sententiam sequat, non multum video momenti, inclinat tamen in maiorem numerum animus, ut partem magis tamdiu praeparato bello apparatur.“ De Vita etc. lib. IV., стр. 106.

†) Biemmi G., Istoria, стр. 166.

††) Fatti illustri, стр. 32.

†††) Hammer, Hist. de l'emp. ottoman., стр. 214. прим. 2.

*) Barletius M., De Vita etc. lib. IV., стр. 112..

†) Biemmi G., Istoria, стр. 173..

www.unilib.rs
проуче г. Ђорђе С. Новаковић и Велимир М. Тодоровић па поднесу своје мишљење одбору на решење.

71. ВАНРЕДНИ САСТАНАК.

19. Септембра 1892. год.

Председавао председник г. Милов. Р. Маринковић; од одборника били г. г. Н. Х. Поповић, С. Баторић К. Петровић, М. Јанковић, Св. Ристић, М. Триковић, М. М. Ворић, В. Наранџић, Н. Р. Поповић, М. Капетановић, С. Вељановић, М. Јовановић, М. Велизарић, Љ. Јовановић, М. Ј. Марковић, Др. М. Т. Леко, Ф. Васиљевић, И. Ђорђевић, Р. Драговић, М. О. Петровић, М. Д. Банковић, Л. П. Дашковић, В. С. Новаковић С. Чачевић, В. Ж. Нешић, М. П. Бончић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. Септембра 1892. год. и у одлуци КНБр. 740 учињен је допуна, да се ова одлука одборска има односити на све приходе, што се дневно прикупљају с тим, да се исти имају дневно и предавати на означени начин.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр. 9912, 9943, 9944, 9966, и акта Управе вар. Београда АБр. 9887, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да је Владак Зељић доброг имовног стања а да му је његово владање непознато, да је Јован Голубовић доброг владања и средњег имовног стања, да је Милан Голубовић доброг владања и сиротњог имовног стања; да су му Благоје Милојевић, Павле Островиц, Аца Бераровић и Мита Младеновић непознати.

III.

По прочитању молбе Ристосије Св. Ђочића, удове овд. којом тражи уверење о своме по родничном односу, одбор је изјавио, да се молитељици може дати тражено уверење.

IV.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротњем стању.

По прочитању тих молби АБр. 10028, 10025, 10011, 9988, 9987, 9979, 9940, 9941, 9973, 9923, СБр. 16435, 16423, 16622, одбор је изјавио ми лење, да се суд предходно увери о имовном

се сами јаничари султану да му извојују град; за тим у другој половини јува три пута навали на њи и румелијски паша. Али све узалуд. Перлат се храбро држао а и зидови беху и сувише тврди. Ну можда ништа султану неје у предузећу сметало толико, колико изненадни напади Скендербегови. С тога, хотећи да учини и последњи напад у другој половини јула, он даде храбром Фируз-паши осамнаест хиљада војске и заповеди му само да га брани од изненадних напада Скендербегових а ни на шта друго да не обраћа пажњу. За тим навали на град са свом жестином. Опсаднути се храбро борише, али Турака беше веома много и они умalo не одолеше сили. Већ непријатељ начини и дрвени мост, којим се могаше ући у град, кад али удари и Скендербег. Ну Фируз-паша стаде преда њи, по викавши: „Без боја нема пролаза.“ Тако се сад и овде започе битка. Али Фируз наскоро паде под нечијом руком, Скендербег проре кроз непријатељске редове до оних Турака што нападају на град, те опет он спасе Светиград од коначне пропasti.^{†)}

Тaj последњи пораз потресе Мурата из

^{†)} Biemmi G., Istoria, 186.. Барлеције и остали тврде, да је Скендербег својом руком убио Фируза.

стању молилаца, Живојина Миленковића, Владоја Зељића, Војислава А. Весовића, Бошка Бошковића, Василија Огњеновића, Авђо Симић, Перешића Божићеве, Данице Ђурићеве, Петра Д. Лазаревића, Саве Шутанића, Ивана Алексијевића, Илије Аћемовића, Милеве К. Николић и Младена Н. Сарића, па тек онда да им изда тражено уверење.

V.

По прочитању протокола лицитације СБр. 16425, држане 11. Августа 1892. године за издавање под закуп општинског дућана у фишекцијској улици, на којој није било ни једног лицитанта, одбор је решио, да суд општински путем објаве у новинама изда овај дућан под крију ономе, ко највећу цену понуди.

VI.

По прочитању протокола лицитације СБр. 16.666 држане за давање општинског плаца под закуп више Чесмеџине улице, одбор је одлучио, да се ова лицитација одбаци а друга распиши.

VII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 2076 држане 17. Септембра 1892. год. за грађење зграде за основну школу у Крунској улици и лицитације ГБр. 2077 држане 17. Септембра 1892. год. за грађење једне кујне код основне школе на западном Врачару и подизање крова над бељницама, — одбор је одлучио, да се ове лицитације одбаце и друге распишу.

VIII.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 2099 држане 19. Септембра за грађење калдрме са дотераним каменом у Тројичкој улици, — одбор је решио, да се грађење калдрме дотераним каменом у Тројичкој улици уступи Ристи Крстићу по цени од седам динара и седамнаест и по паре од квадратног метра, с тим да се Ристи Крстићу уступи грађење калдрме и у Лепеничкију улицу по истој цени и са истим каменом.

IX.

На предлог грађевинског одељења ГБр. 2100 одбор је решио, да се грађење калдрме са дотераним каменом у Трговачкој и делу Кнез Лазареве улице уступи Ставри Костићу по седам динара и седамнаест и по паре динарски од квадратног метра, према понуди његовој.

самог темеља. Њему сад беше јасније по дан, да силом не може ни на који начин доћи до циља. И он већ размишљаше како да се врати, кад али се деси нешто неочекивано. Оно, што он силом и убојним топовима не беше могао задобити, то му исто паде под власт мирним путем. Али како, то је тешко објаснити. Барлеције и Fatti illustri причају читаву басну. Т. ј. по њима је султан био подмитио једног человека из тврђаве, да баци мртва пса у једину чистерну што беше у тврђави, јер је знао да су Срби људи веома сујеверни и да ће волети предати се него ли пити воде из таке чистерне. па додају, да се тако доиста и десило. Али та прича нама се чини и сувише романтичном, сувише басном, каквима народ радо воли да објашњује разне догађаје нарочито ако је и њему самом у интересу да прикрије праву истину. Доиста, зар се пад Светиграда не би могао оправдати више историјски? Зар се, на пример, не би могао објаснити тиме, што су опсаднути већ били са свим изнемогли и ослабели? Или, зар се он не би могао оправдати стражом и очајањем, које беше завладало гарнизоном светиградским после последњег, или боље рећи другог главног напада. Велика

X.

На предлог грађевинског одељења ГБр. 2098 одбор је решио, да се одкопавање земље у Лепеничкој улици и једном делу испред зграда Управе за међусобно помагање и штедњу уступи Јавку Тришићу по један динар и двадесет осам паре дин. од куб. метра с тим, с тим да земљу носи у бару „Венецију“

XI.

По прочитању извештаја комисијског ГБр. 2071 за одређивање осе у дунавској улици, — одбор је одлучио, да предлог ове комисије проучи одборско поверилиштво и поднесе своје мишљење на решење.

За поверилике изабрата су господи Стеван Чајевић, Милан Капетановић, Коста Главинић Никола Р. Поповић и Илија Ђорђевић одборници, од којих тројица могу приватно радити.

XII.

По прочитању извештаја комисијских ГБр. 2072 и 2075, одбор је одобрено, да одређене осе у улицама Грочанској и Ибарској.

XIII.

Председник износи одбору на решење две молбе, којима се тражи издржавање из општинске касе. По прочитању тих молби одбор је решио, да се Јелсавета удова пок. Петра Хаџи Јанчића одбије од тражења пошто је млада, здрава и без деце, а молба Милице Лазаревић удове, да се упути на оцену поверилишту за издавање општинске милостиње.

XIV.

Председник извештава одбор, да Браћа П. Ђорђевићи, којима по регулацији припада један део општинског земљишта у Савамали, неће да плате то земљиште како је већина одређене комисије оценила, по десетдесет динара квад. метар, већ пристају да га плате по четрдесет дин. по процени мањине процењивача.

По прочитању процене и изјаве Браће П. Ђорђевића АБр. 8827, одбор је одлучио, да ову ствар с правне стране проуче и одбору реферира г. г. Ђорђе Новаковић и Велимир М. Тодоровић, одборници.

XV.

Одборско поверилиштво изабрato у седници одборској од 15. Септ. 1892. год. ГБр. 2026 да проучи предлог грађевинског одељења о откупу

је доиста штета, што су у вијизи безименога писца баш на том месту изгубљена два листа, јер бисмо онда могли видети, чиме је очевидац или бар истинити и веровнији писац објаснио тај пад. Овако смо сад остављени или да верујемо једној басни или да лутамо по области хипотеза^{†)}

Било сад како било, тек Светиград доиста паде у руке султану. Стари писци веле и то, да су опсаднути били капитулирали с погодбом, да им свима буде поштеђен живот и додају, да је Мурат после и одржао реч^{†)}; па против Хајкоцила изреком каже, да је он нешто њих исекао а нешто распродao после као робље.

Кад на послетку паде Светиград, зар се Арбанаси несу с правом имали бојати,

^{†)} Хајкоцила објашњује са свим дружићем тај пад. Но њему, султан је Светиград силом освојио. Chalcondyles Laonicus u Hist. générale des Turcs etc., str. 154..

^{†)} Барлеције је и овде веома фабулозан. Поред осталога, он прича и то, како је, после предаје Светиграда, син Муратов Мухамед, који с оцем беше такођер дошао у Арбанију, наговарао оца, да погази уговор начињен с опсаднитима, и да их све посече, или — додаје он — Мурат неје хтео да гази задану реч, поучавајући и сина, да то неје ни мало часно, ни поштена човека достојно. De Vita lib. V., str. 142.. Међутим то неје никако могло бити. Јер, колико је историји познато. Мухамед је, после трећег доласка Муратовица на престо па на смрти његове, био непрестано у Магнесији Европе неје ни очима видо, а камо ли у њој био. Нашмер, Hist. etc., str. 214.; Paganel, Hist. de Sc. Bech., str. 100..

шупе и машинерије од Захарије и Деладоне, — поднели свој извештај.

По прочитању тога извештаја ГБр. одбор је решио, да се усвоји овај извештај и да се у предлогу наброје машински делови и шупа одкупи од Захарије и Деладоне за цену девет хиљада динара. Да се за крију земљишта, на коме је шупа плаћа годишње четир стотине осамдесет динара и да се по ову цену закључује уговор са сопствеником земљишта на две године.

Куповна цена и крија, да се плати из зајма а на терет партије одређене за грађење кеја.

XVI.

Председник износи одбору ка решење молбу трајана београдских са врачара, којом моле, да се ослободе плаћања за откопавање и одвошење земље оних улица, што су пре две три године по нивелети откопане и калдрмисане.

По прочитању те молбе ГБр. 1352/91 и извештаја грађевинског одељења по овој ствари ГБр. 1377/91, одбор је одлучио, да овај предмет проучи одборско поверилиштво и поднесе одбору своје мишење на решење.

За поверилике изабрати су г.г. И. Главанић, Ђ. Ж. Нешчић, М. П. Бончић Илија Ђорђевић, Ћ. С. Новаковић и Ст. Чајевић одборници.

72. ВАНРЕДНИ САСТАНАК

21. Септембра 1892. год.

Председавао председник М. Р. Марковић, од одборника били: г. г. Г. Бркић, Н. Поповић, Л. Дашковић, С. Вељановић, М. Капетановић, Ђ. Ж. Нешчић, Н. Х. Поповић, С. Чајевић, М. Банковић, М. Ђорђевић, М. Ђорђић, С. Баторић, Р. Драговић, М. Велизарић, М. Бончић, А. Одавић, Љ. Јовановић, Др. М. Леко, Ћ. С. Новаковић, М. Триковић, М. Јанковић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице државе 19. Септембра 1892. год. и учињене су ове допуне, у одлуци КНБр. 747, да се ликвидација држа пред Бајлоновом кафаном на топчијској пијаци;

КНБр. 750, да је цена за израду калдрме са дотераним каменом у трговачкој улици и делу кнез Лазареве седам динара и седамнаест и по паре динарских од квадратног метра.

да Мурат не ће поћи сад и на друге градове њихове?**) Зар их неје морао обузети страх, да ће им сад бити крај? Али, на велику срећу њихову, све се окрете друкчије. Одмах по заузећу те тврђаве, која га беше стала толике крви и толиких мука, он оправи мало здраве, које сам беше порушио својим топовима, остави у тврђави хиљаду и двеста најбољих стрелала — јаничара, па онда, зачаливши колебе у којима му становаше војска, пође хитно награг у Једрене. По Барлецију то је било — 31. јула.

Шта је било узрок томе, тако журном повлачењу његову, не зна се тачно. Једни су то објашњавали страхом султановим, да на ње не удари која суседна држава други страхом његовим, да у даљем ратовању не изгуби и целу војску, кад је код самог Светиграда — како каже Барлиције — био изгубио читавих тридесет хиљада људи. — И ако је овај други узрок бити истинити и вероватнији, јер, бар колико је нама познато, Турцима у ово доба неје грозила баш никаква опасност од које суседне земље.

Било сад како било, тек одлазак овај

**) По Халкондили, он се доиста и кренуо на ове, па прво ударио на Гетију и освојио је а за тим дошао чак и под Кроју, али без успеха. Laon. Chal., 154,

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр. 10048, 9996, 9995, 10060, 10057, 10062, и акта испедног судије за варош Београд АБр. 10024, 10012, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да су Хајрих Бихеле пушкар, Мајир Албахари каферија и Милован Спасојевић адвокат доброг владања и доброг имовног стања, да су му Вучко Филиповић, Петар Жакић, Милован Радонић и Михаило Станковић непознати, да је Глиша Гавриловић бив. учитељ доброг владања и доброг имовног стања и да му је Милић Мизаиловић непознат.

III.

Председник износи одбору акт Управе вар. Београда, којим се тражи, да општина сазида у Топчицеру кућу, за смештај топчицерске полиције.

По прочитању тога акта АБр. 10010, одбор је одлучио, да ово тражење проучи с правне стране одборско поверилиштво, коме да су чланови г. Ђорђе Новаковић, Мих. Бончић, Радован Филиповић, Милутин Марковић одборници и Никола Жикић општински правозаступник, па поднесу одбору своје мишљење на решење.

IV.

Грађев. одељење општине београдске предлаже, да се одобри издатак од 500 динара, за откуп ливничког апарат "Захарије и Деладоне".

По прочитању тога предлога ГБр. 2101, одбор је решио, да се ливнички апарат "Захарије и Деладоне" откупи за пет стотина динара, и да се исплати из зајма а на терет партије одређене за грађење кеја.

V.

Председник износи на решење предлог гос. Мих. Бончића одборника, да се у службу општинске узму још два лекара. Одбор решава, да се у службу општинске могу узети два и више лекара привремено док трају ове изванредне прилике, и да се плаћају као остале лекаре по из партеје буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

Овлашћује се председник да по своме избору узме у службу потребан број лекара не расписујући стечај и не чекајући ни избор одбора, пошто је опасност од заразе већ на прагу.

дође баш како треба целом измученом народу арбапском, и страх се прећашњи за час претвори у пајвеће весеље. Ударивши на непријатеља док уступаш још неколико пута изненада и напесавши му још доста штете, чим он пређе преко његових граница, врати се Скендербег у Кроју. Ту он распусти већи део своје војске на одмор с палогом, да се после два месеца опет састане сва ту, па да покушају не би ли могли повратити Светиград.

За време тог одмора навале великански и пријатељи Скендербегови на њега, да се жени, јер не штаху, да тако велики човек остане без порода. Скендербег их одвраћаше најпре од те намере, говорећи им, да он има пречи посао од тога: ослобођење освојена града. Али кад они навалише још јаче, пристапе на послетку и обећа, да ће им учинити по вољи чим види Светиград опет у својим рукама. А да би то било што вероватније он испроси кнегер Аријанита Компена Големог — Андронику.

По што се војска у одређено доба скупи у Кроји, а добивши к томе нешто помоћи од таства, па — како каже безимени писац — и од краља Алфонса, пође Скендербег, — по Барлецију 23. септембра — на Све-

VI.

Одборник Ђорђе Нешчић извештава одбор, да један од општинских лекара иже хтео да попиши лекарско уверење за једног општинског чиновника и да је према томе учинио кривицу, због које треба да се казни.

Председник одговара, да ће направити извјај и о резултату известити одбор.

VII.

Одборник г. Милан Капетановић предлаже, да се овлашћи председник општине да може извршавати све наредбе државних власти и сталне комисије за предохрану од колере, што се односе на сузбијање заразне болести, колере, не чекајући решење одборско.

По саслушању овог одбор је решио, овлашћује се председник општине, да може извршавати све наредбе државних власти и сталне комисије за предохрану од колере односно сузбијања заразне болести колере, не чекајући на одборско решење, као и да чини потребне издатке ради извршења местних наредба.

Издаци да падну за терет партије буџетом одређене на непредвиђене трошкове.

VIII.

На предлог грађевинског одељења ГБр. 2092 одбор је решио, да се за пренос мртвача умрлих од заразне болести изради потребан број кола по прописима санитетским а да се исплате из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

Да се држи ужа липитација између понуђача Карла Сича и Милоша Обркнегевића а суд општински овлашћује се, да израду ових кола уступи оному, који мању цену понуди.

IX.

Председник износи одбору на решење молбу краљ. срп. повлашћене фабрике палидрвача у Београду, којом моли, да се ослободи плаћања крије на општинско земљиште, на коме је фабрика подигнута.

По прочитању те молбе АБр. 9366 одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 8 (2 нису гласали) решио, да се краљ срп. повл. фабрика палидрвача у Београду ослободи

тиград*). Али узалуд га опсађиваше читав месец дана, узалуд учини три напада на ње: Светиград беше неосвојив не само за Турке него и за ње, и тако се оп с повећим губитком а без икака успеха мораде вратити патраг — 26. октобра, како каже Барлеције.†)

Узрок том тако наглом одласку његову, био је — по безименом писцу — тај, што се у исто време док је он опсађивао град био пронео глас, да Турци намеравају и по други пут да упадну у Арбанију. Да ли је било такога гласа, не можемо тврдити, али да су Турци доиста имали намеру, опет да пођу на Арбанију, о том не треба сумњати. Само што пису то намеравали за исту, већ за идућу годину.

Доиста, чим граче пролеће год. 1450., упути се Мурат опет на Скендербега, и аван-гарда његова после краћег времена паде под Кроју. Њу је предводио неки Себалијаша. Барлеције вели да је дослазак њен био 5. априла те године.†) Али то је не могуће а ево за што. У Monumenta Serbica‡) има једно писмо, које је писао сам

* De vita etc., стр. 147.

†) Ibid., стр. 155.

‡) De vita etc. lib. vi., стр. 158. "Nonae Aprilis".

††) Mon. Serb., стр. 442.

плаћања кирије па општинско земљиште, па коме је фабрика подигнута за све време од кад постоји па до првог јануара 1892. гређе године.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Јавна лицитација. Суд општине јунковачке урезу колубарском држаће 27. Септембра тек. год. јавну лицитацију за грађу трију кола: једна коњска и двоја воловска, за војну комору, према распису министра војнога Бр. 4728. За ова кола је осечена сва јапија и спремљене шине и осовине на рачун општине.

С тога обраћамо пажњу београдских мајстора — колара, на ову лицитацију, која им даје прилике да што више зараде.

Панаћур. Како прошлих година, тако и ове, држаће се у Александровцу тродневни вашар о св. Петци 14, 15 и 16. октобра тек. год, па коме ће се сви ово-земаљски производи законом одобрени продавати.

Свраћамо пажњу напег трговачког света на овај панаћур.

ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Како на држану лицитацију 17. Септембра ове год., о давању под закуп општинске њиве код Убанића винограда, за време од 1. Новембра ове до 1. Новембра 1895. године, — није дошао довољан број липитаната, да би се могла лицитација обавити, то ће суд општине београдске на дан 28. Септембра ове године држати другу лицитацију пред кафаном три кључа.

Услови могу се видити у рачуноводству суда општинског сваког радног дана за време канцелариско.

Скендербег и у коме се вели овако: „господо, казаше ми ђер ћеде царь на нась, тога ради послахъ канжилера муга Ниньца“ и т. д. и опо је датирало 7. маја („месецада черешњора. щ. дњъ ² Леш²).†††) Кад дакле сам Скендербег пише, да му је јављено, да вепријатељ иде на њега, тек 7. маја, то онда нема никакве сумње, да авангарда Муратова неје могла бити још 5. априла под Кројом. Према томе може се с пуно поузданости поверијати безименом писцу, који вели, да је аван-гарда турска стигла око половине маја.†)

На шеснаест дана за тим стиже и Мурат на исто место, где му се беше утабрила аван-гарда. Сва његова војска износила је око сто шесет хиљада људи, од којих од прилике сто хиљада беху све сами борци. Осим те огромне војске, он беше понео још и доста гвожђа за ливење топова, јер му је иначе било веома тешко повести чак из своје царевине та тешка оруђа преко кршевите земље арбанске.

†††) У Даничићеву речнику из књижевних старина има ова реч „чарешњар“ и то баш из овога документа, али јој Даничић без сумње неје знао значења. Ми смо нашли у једном македонском календару, да се тамо још и данас маж тако зове. Годуб за 91.

†) Biemmi G., Istoria, стр. 233.

Лицитација ће се извршити горњег дана од 2 до 5 часова по подне.

Од Суда општ. Београдске 19. Септембра 1892. год. СБр. 14019 у Београду.

могу се видети у грађевинском одељењу суда општине вар. Београда, сваког радног дана у време канцеларије и при лицитацији.

Од стране суда општине вароши Београда. ГБр. 2076. и 2077. 24. Септембра 1892. г.

При грађевинском одељењу суда општине вароши Београда, у Панђеловој кући (Марвена пјаца) држаће се следеће јавне усмене лицитације и то:

I.

На дан 29. тек. месеца од 9—12 сати пре подне, за грађење једне зграде за школу у Крунској улици у авлији основне школе.

Кауција (850 дин.) осам стотина и педесет динара.

II.

На дан 29. тек. месеца од 3—6 сати после подне за грађење једне кујне и крова над басамацима на западном вршачару код основне школе.

Кауција (100 дин.) сто динара.

III.

На дан 30. тек. месеца од 9—12 сати пре подне за грађење нужника код основне школе код Саборне цркве.

Кауција (80) осамдесет динара.

IV.

На дан 30. тек. месеца од 3—6 сати после подне за грађење једне зграде за стражару винарских магацина на Сави.

Кауција (200 дин.) две стотине динара.

V.

Кауције се полажу у готовом новцу или државним папирима у напред.

Ближи услови предрачуни и планови

Павши под Кроју, он позове Вранаконта да му се преда. Али кад му овај одговори одричући, заповеди одмах да се лију топови. После петнаест дана већ је имао дванаест††), од којих нарочито један задивљаваше све својом огромношћу. Они буду окренuti на град. Али како на овоме беху само два места, где се могло прорети унутра, и то капија и источни део, који гледаше у равницу Тирану, то он изда заповест, да се они управе само на та два места. Тако онај највећи топ с још друга четири буде управљен на капију, а осталих седам на другу страну.

Четири дана за тим узастопце туцијаше непријатељ из њих Кроју и после тог времена, већ готово сви зидови лежају у рушевинама. На дан 25. јуна†) одлучи Мурат жесток напад. Али на што причати сав ток његов? Као и сви они прошле године на Светиград, тако и овај буде одбијен с највећом срамотом по Турке. Па тако би и са свима осталима, који учестваше за њим. Увек снажна мишица опседнутих и изненадни напади Скендербегови осујењаваху

††) Барлејије вели десет: четири с тавадима од шест стотина фуната а шест од двеста. De vita lib. vi, стр. 161.

†) Biemmi G., Istoria, стр. 233..

могу се видети у грађевинском одељењу суда општине вар. Београда, сваког радног дана у време канцеларије и при лицитацији.

Од стране суда општине вароши Београда. ГБр. 2076. и 2077. 24. Септембра 1892. г.

Пошто општински одбор, није одобрио лицитацију, о издавању под закуп општ. плаца више чесме књегање Љубице, то ће суд општински на дан

29. Септембра ове године

држати другу лицитацију за издавање овога плаца под закуп од 1. Нов. ове до 1. Новем. 1895. године пред кафаном Живковом на Топчијском пјацом.

Лицитација ће се одпочети тачно у 2. сата а закључити у пет часова по подне.

Услови могу се видети сваког дана у рачуноводству општ. суда за време канцелариско.

Од суда општ. Београдске 24 IX 1892. год. СБр. 16666. у Београду.

ОБЈАВА

Суд општине Београдске издаје општински дућан бр. I у Фишевијској улици где су телалнице, одма под закуп до 1. Децембра 1893. године.

Позивају се сви они који га желе узети под закуп, да се до 1. Октобра ове године писмено пријаве у рачуноводству суда г. Димитрију Ј. Јанковићу чиновнику, са означењем колико цену месечно нуди. У рачуноводству се могу видети услови сваког дана за време канцелариско.

Од суда општ. Београдске 24 IX 1892. год. СБр. 16425. у Београду.

Све покушаје султанове. Онда он покуша не би ли могао учинити што лагунама. Али и то не испаде за руком: земља око Кроје беше сама стена, те се он брзо мораде махнути своје намере.

Међутим, да му Скендербег не би могао више науђавати својим изненадним нападима, он заповеди поменутом Себали-паши, да с једним повећим корпусом пази само на ту ствар. Скендербег сад увиде јесно, да ће његова помоћ од сада бити узлудна, и повуче се на обале реке Истме, недалеко од Јадранског Мора. Али ту му паде срећна мисао, како би и сад могао најути Турцима. Он је знао, да Турци немају у свом табору хране, колико им треба, већ да шаљу по њу с времена на време своје чете у млетачке области у Арбанију, где је добијавају од Млечића. С тога и одлучи, да од сад пресреће на путу те коморије, кад се враћају и да их лишава хране. Та са садим крајем јула већ и учини такав један покушај.

Кад Мурат дочује за то, изгуби и оно мало наде, што му још беше остало на успех. Он већ поче помишљати и на повратак, кад али му саветници дадоше добар савет, којим га врло лако извукоше из не

ИЗВЕШТАЈ

о количини воде која је потрошена на чесмама у Београду

од 16. Августа до 1. Септембра 1892. г.

Тек. број	ВОДА ИЗ	Рад дневно сати	Количина воде за 15 дана у литрима	Примедба
1	Оишт. бунара	14:45 м.	2 540 700	
2	Вар. извора	24 сат.	1,426 637	
3	Бул. извора	24 сат.	627 610	
Свега за 16 дана литара				4.594.947

РЕДОВНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
(по стечном. велешкама)

држан. 11. Августа 1892. год.

Председавао председник Милован Р. Маринковић.

Председник. Има довољан број одборника, с тога отварам седницу и молим вас да чујете протокол прошлог састанка (секретар прочита. Прима се)

Др. Марко Леко. Комисија за електрично осветлење никако се не казива, шта је томе узорак?

Председник. Наредићу да се сазове и то ће бити ускоро.

Илија Борђевић. Пита шта је урађено с одређењем ове у другој паралелној улици с Душаном.

Председник. Свршено је то пред одбором.
А. Одавић. Покреће по нова ту ствар тврдећи, да је боље и по општину и по грађане да се оса у тој улици одреди по предлогу прве комисије.

Мика Банковић. Слаže се с Одавићем и предлаже да се у смислу његовог предлога решење општинско измени.

М. Бончић. То је ствар регулације.

прилике. Они га посаветоваше, да он поручи трговцима млетачким, да му они сами допосе све што му је за живљење потребно, јер су знали, да ће тако поузданје добивати све што им треба. И перфидни Млечићи — после малог тобоже устезања — доиста пристадоше на његову понуду.

При свем том успеха код Кроје пеје било баш никакога. Турци су и сада поваљали с времена на време своје нападе, али увек узалуд: опседнути су се и без Скендербега борили баш као и кад им је он био ту. Већ је био настао и месец септембар, те се требало бојати и зиме, а Кроја још беше у арбанским рукама. Онда Мурат понови свој позив опседнутима, да му се предаду, али одговор би као и први пут. Неје остало ништа, већ да се учини и последњи покушај, па да се онда пође натраг. 12. септембар буде дан одређен за тај последњи главни напад. Али и он не би ни мало срећији од других: и овај напад би са свим без успеха. Онда Мурат пошаље посланика једног свог, неког Јусуфа, да отиде да потражи Скендербега и да му понуди од султана мир, а с погодбом, да Арбанија плаћа годишње бар пет хиљада дуката. Једва једном, после дужег времена, нађе Јуфус Скен-

дербега и изјави му, шта му је султан поручио. Али Скендербег не хтеде никако да пристане на ту понуду и посланик се мораде вратити без успеха.

Боја Нешић. Моје је мишљење да овој ствари више не говоримо, кад је свршено.

Боја Новаковић. Овде је упитању да ли ово треба понова износити на решење или не. Што се мене тиче мислим да неможе. Ми решавајући данас овако, а сутра онако отишали би далеко да ништа неби ни било стално што решимо. Нисам зато да се донесе решење сад ништи. Што се тиче плана регулационог, њега су стручњаци прегледали и одобрили и ако га ми сад кварамо онда он неће ништа ни вредити.

Мата Јовановић. Брами с разлозима решење одборско и наводи хреаве последице ако се уведе практика, да се противу утвреженог регулационог плана ради.

Коста Главинић. О самој ствари нећу да говорим, јер ми није познато, али дозволите ми да треба остати пре решењу одборском а интересирани нека се жале надлежном министру.

Председник. Дакле, јесте ли вољни да се усвоји предлог Главинићев, да се заинтересовани грађани запитају па онда чини шта треба? (јесмо).

Председник. Да се пређе дакле на дневни ред (добро) Овом приликом слободан сам умолити сву г. г. одборнике, да сва питања изнесу прво мени писмено или усмено и тек ако не добију никакав или не повољан одговор, да га покрену пред одбором. Тако би многе ствари биле свршене а не би ни дошли пред одбор. (врло добро).

Сад изволите чути протокол лицитације о давању под закуп неких дућана у Фишекцијскији чаршији (Секр. прочита. Решено да се држи друга лицитација).

Ви знате, господо, да смо до сад набављали сено и сламу преко лифераната. Ја мислим да би боље било кад би смо сами вршили набавку тога непосредно од народа, како се чини код војске (врло добро). Могла би да објавимо цену преко новина па да примамо и плаћамо све одма. Тако би добили и боље и јевтиније цене него што су лиферантске.

Коста Б. Мијаиловић. Тај предлог пред-

дербега и изјави му, шта му је султан поручио. Али Скендербег не хтеде никако да пристане на ту понуду и посланик се мораде вратити без успеха.

Мурату сад не остале ништа друго, до да се врати Једрену, што он доиста — 26. окт. — и упини. Тако се врши и тај, по Арбанију један од најстраснијих похода турских. Скендербег се сад врати у Кроју. Ту буде дочекан у највећем весељу. Он загрли Вранаконта, наименујега за тим грофом од Маће, па онда и остale храбрије награди сваког по својој заслuzи.†)

†) Да је Вранаконта поставио грофом од Маће и то баш ове године, то помиње и Хопф у својим таблицама. Узгряду био речен, то у свези с овим писмом што смо напред напели и у опште са свим оним, што смо досад говорили, јасно сведочи, да не може бити истина оно што Халкондида каже, да је т.ј. ова друга опсада Кроје била год 1448. Chalcon. Laon., стр. 154..

седников врло је умесан и слажем се с истим.

Председник. Дакле, усвајате ли да се набавља сено с пола паре скупље по за војску. (Прима се). Хоћете ли да се одреди комисија? (Не треба сад). Слама неће бити потребна, јер је још имамо.

Да идемо даље.

Секретар чита извештеј о одређењу осе за Јевремову улицу и то од Љубичине улице према Калимегдану. (Прима се.)

Молим вас да чујете сад једну ствар која одавно стоји не решена.

Вама је познато да је „кафана код Скупштине“, поводом тим што је насипат онај друм, обала у низи и да су тутори тражили од општине накнаду штете због тога што је тим насипањем, кућа изгубила првобитну вредност.

Поводом жалбе и писменом акта о томе, ја сам ову ствар дао да се испита и испитивање је извршио прво наш правозаступник општински, који је дао своје мишљење у том правцу да би право било ако би општина дала кавчу накнаду без парнице; а за тим, пошто ја нисам остао на томе мишљењу, и грађевинско одељење наше коме сам је упутио. Грађевинско одељење, узев у оцену целу ствар, закључило је да би се могло с 800 дин. помоћи томе имању.

(Секретар прочита извештеј о томе).

Стараоци су међутим тражили у молби, или да им се доведе имање у ред или да им се да једна сумма која је по мињу нашег грађевинског одељења претерана.

Илија Борђевић. Питање је хоће ли стараоци пристати на зид који предлаже наше грађевинско одељење. И ако би пристали добро, иначе би се морао скидати кров, подизати зграда итд. а то би коштало много. Ја мислим да, кад тутори вису тражили план од општине да поставе зграду да немају права да траже накнаду. Но кад општина показује добру вољу да масу не оштети, ја мислим да ће тутори ту ствар радо прихватити тим пре, што има доста примера у Београду, у којима су људима оставале куће на брду и то нове па низакве накнаде нису добили.

Веља Тодоровић. Пре него приступимо решавању овога питања нужно је знати какву оштету маса тражи. Колико пифру и даље какве оправке има да се изврше и шта кошта, јер инжињер каже само да се оправи зид.

Председник. Награда оцењена од вештаца у суми од 24 хиљ. динара. Толико тражи тутор те масе. После тога наше инжињерско одељење прегледало је ту кафану масену и нашло шта треба оправити и колико то кошта.

Веља Тодоровић. Кад тутори траже 24 хиљ. динара то значи да хоће кућу да руше. Инжињер каже само зид да се оправи. Треба прво извидити, да ли је општина дужна то да оправља, и ако јесте, онда да се оцени шта је боље да ли да плати у новцу или сама да оправи. Држим да би ово добро било, да се упути једној одборској комисији састављеној од правника и инжињера — па да они поднесу извештај од бору.

Мата Јовановић. Пошто овде нема свију акта и вештачке комисије, ја се слажем са предлогом г. Веље Тодоровића, да се ова ствар упути једној комисији, у којој ће бити и правника и техничара.

Председник. Молим вас сложите се на комисију. (Добро). Кога хоћете у комисију.

ју : (Вељу Тодоровића, Ст. Чајевића, Гла-
винића Илију Ђорђевића и М. Бончића.)
Усваја ли одбор ? (Усваја).

Молим вас сад имамо један предлог гра-
ђевинског оделења. Српско-француско друш-
тво, које поставља трамвaj почело је да на-
сиша споменичку улицу и подпело један акт
у коме тражи да му се одобри, да може
градити и калдрму са лотераним каменом
из мајдана Рипањског. Оно то тражи с тога
што је наређено, да се један део те улице
калдрмише камепом прве класе, а други до-
тераним. На овај начин калдрма ће јевти-
није коштати. Оно тамо има да прави трам-
вајску пругу по нивелацији плану и моле да
ту калдрму поставе по 7·40 дип. као што
је одобрено да буде од камена из Раковице
и наших мајдана.

Грађевинско одељење спровело је овај
предмет са оваким мишљењем. (Чита). Од
нашег камена кошта метар калдрме од 7 до
8 динара.

Боке Нешин. Ја писам противан томе.
Само сам противан цени и предлајем, да
буде као она у Марковој улици:

Председник. Молим вас да избришете
калдрму од ломљеног камена. Та калдрма
не вреди ништа. Калдрма од лотераног ка-
мена показала се као врло добра. Што се
тиче цене сад пезнам јели више или мање
али ако би била ова друштвена цена већа
онда да им понудим по цени за коју се
говори.

Милутин Марковић. Ја имам само да
допуним говор г. Нешине у томе, што се
зна одстојање споменичке улице, а зна се
и одстојање фишакијске улице и Маркове.
Ту не мора далеко да носи.

Мата Јовановић. Ја немам ништа про-
тив предлога али само то не може да буде
на пролеће већ сад, пошто би иначе зна-
чило прекинути саобраћај на жељезници.
Ја сам за то да се овоме уступи, јер у ко-
лико сам ја приметио заиста не жали песка
ни у другим улицама. Рипањски је камен
бољи.

Илија Ђорђевић. Ја се слажем с тим
да се одобри грађење те калдрме и ако
може јевтије нека тако и буде.

Председник. Треба знати, да је овај ка-
мен два пут бољи од топчидерског. С тога
вас молим да одобрите ово што предлаže
грађ. оделење.

Одобрали су одбор ? (одобра) дапаш-
њу седницу закључујем.

Држан 14. Авг. 1892. године.

Почетак у 6 часова по подне.

Председавао председник општине М. Р.
Марковић.

— **Председник** саопштавајући да је при-
сутан довољан број одборника, позва се-
кретара да прочита записник последњег
составка.

— **Секретар** прочита и после исправке
г. Др. Марка Лека, да је рекао да се са-
зове цела финансиска комисија, записник
је примљен. За тим секретар прочита молбу
друштва за сиромашну децу.

— **Председник** мисли да одбор треба
да се одазове молби овога друштва тим
пре што друштво има новаца да зида зграду
и што општина троши на тај дом 8 хиљада
динара. За тим објашњује, како је дом до-

био плац, на коме сад постоји друштвена
зграда.

— **Веља Тодоровић** предлаže да се по-
дигне зграда, где би ишла сва сиротна деца
из Београда, а не само из завода.

— **М. Велизарић** придржује се миш-
љењу предговорника и палази да је нужно
сазидати дом за сву децу.

— **Милутин Марковић** не примећује
начелно питања, али опомиње да је мини-
старство тражило плац у том крају за бол-
ницу, па одбор није дао, па ако би се дру-
штву дао, изгледа му недоследно.

— **Председник** објашњује да је добио
акт од министра, упућен по жељи одбора
и за друго место и да се јави министру.
Министар је одговорио да пристаје да од-
купи понуђено место.

— **Веља Тодоровић** остаје при свом
ранијем тражењу, да се да плац и 15 000
динара, али тако да то буде и болница за
сву сиротну децу из вароши.

— **Др. Павле Поповић** слажући се с
ним да општина подигне болницу не само
за децу из сиротног дома, него и из целе
вароши и буде искључиво у општинским
рукама, предлаže да се ово питање, пре-
чишћено у начелу, упути једној комисији,
која ће да да своје мишљење: на који би
начин болницу најбоље уредили и шта би
то коштало, и од када би се трошкови под-
мирили? Што се тиче самога места мисли,
да је најзгодније место, које је тражио
г. министар уп. дела.

— **Председник** моли одбор да усвоји
тражење друштва а за оно шире да се обра-
зује комисија.

— **Мата Јовановић** пита: били се мо-
гао постићи споразум између једне изабране
 комисије и управе дома.

— **Др. М. Леко** мисли да ваља ста-
вити у дужност комисији да размисли: како
да се подигне поред болнице за инфекцијозне
болести и болница за децу.

— **Председник** понова доказује, да је
потребно ово да се начелно одобри.

— **Веља Тодоровић** усвајајући мишљење
г. Ђ. Јовановића, да се пита инжињер, шта
ће да кошта болница, није за спајање опште
државне болнице са децијом.

— **Н. Х. Поповић** налази да треба дати
плац и за државу, а и за друштво.

— **Председник** мисли да ништа не смета
да се доцније приступи мисли г. Др. М.
Леке и др., али сад ово да одобримо.

— **А. Одаџић** нема шта да примети на
ово мисао у начелу, али му је дужност, да
наговести да ово питање треба решавати у
свези са свима осталим изнесеним у току
дебате.

— **Раденко Драгојевић** је за то да се
ово тражење друштва одобри.

— **Председник** мисли да ће бити нај-
боље да се њима уступи плац но с тим да
болница коју подигну буде и за сиротну
децу која нису у дому.

— **Др. Павле Поповић** сматра да морамо
давати и срества, чим стављамо у дужност
дому да и децу ван њега чува у болници.

— **Др. Марко Леко** мисли да чим је
одобрено оно место за болницу сиротне
деце, онда је тиме одобрено да у том ме-
сту и држава подигне болницу.

— **Председник** пита, пристаје ли одбор,
да је и опо друго земљиште добро за упо-
требу болнице ?

Одбор пристаје.

— **Председник** вели, да су неки од
кредита испрпљени па тражи пакнадне. (По-
бројава).

Одбор одобрава.

— **А. Одаџић** сматра да је некоректан
пар, јер кад се дође у такав положај, да
се неко мора узети, што се не тражи прет-
ходно одобрење.

— **Председник** предвиђа да ће се утре-
шићи, па и тражи одобрење. Онај што је
био сам са 100 динара месечно, примао је
ту плату у Јануару, Фебруару и Марту, па
је отпуштен, те узета двојица.

— **А. Одаџић** је за то, да се постав-
ља чине без одобрења одбора.

— **Д. Јовановић** налази да су ова пи-
тања ситнице и да то треба оставити пред-
седниковом поверењу а не цепидлачите.

— **Председник** чита још и даље пакнадне
кредите.

Одбор усваја.

Састанак закључен у 9 сати.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

за квартове: Савамалски, Теразијски, Врачарски
и Варошки.

1. Од собе и кухиње виши мањег дућана са собом	0·25 п. д.
2. Од две или три собе, са кухињом или ве- ћег дућана са магазом	0·70 п. д.
3. Од четири или виши собе са кухињом, од кафане са кухињом, од гостопонице са ку- хињом без штала	1·50 п. д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски.

1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом	0·20 п. д.
2. Од две или три собе са кухињом или ве- ћег дућана са магазом	0·60 п. д.
3. Од четири или виши собе са кухињом, од кафане са кухињом, од гостопонице са ку- хињом, без штала	1 дин.

Од суда општине београдске 28 Августа
1892 год АБр. 9449.